

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 205/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. decembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. L. D., bytom B., Ing. E. D., bytom B., a VESEC, s. r. o., so sídlom v P., zastúpených advokátom JUDr. M. Š., CSc., B., ktorou namietajú porušenie svojich práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Najvyšším súdom Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Obo 313/2001, Krajským súdom v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. 9 K 319/00, 4 K 43/01 a 5 K 44/01, Krajským súdom v Trenčíne v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Cb 208/98, 17 Co 424/99, 19 Co 436/01 a 4 Co 42/00, Okresným súdom v Prievidzi v konaniach vedených pod sp. zn. Er 2831/00, Er 2832/00, Er 2833/00, 8 C 213/99, 4 C 266/99, 7 C 200/00, 7 C 261/00, 11 C 308/00 a NC 1748/99 a správcom konkurznej podstaty Ing. E. Č., B., a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť Ing. L. D., Ing. E. D. a VESEC, s. r. o., v časti namietajúcej porušenie práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

2. Sťažnosť Ing. L. D., Ing. E. D. a VESEC, s. r. o., vo zvyšnej časti o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. augusta 2002 doručená sťažnosť Ing. L. D., bytom B., Ing. E. D., bytom B., a VESEC, s. r. o., so sídlom v P., (ďalej len „navrhovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. M. Š., CSc., B. Na výzvu ústavného súdu navrhovatelia svoju sťažnosť doplnili podaním doručeným ústavnému súdu 4. septembra 2002 tak, že ňou namietajú porušenie svojich práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Obo 313/2001, Krajským súdom v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. 9 K 319/00, 4 K 43/01 a 5 K 44/01, Krajským súdom v Trenčíne v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Cb 208/98, 17 Co 424/99, 19 Co 436/01 a 4 Co 42/00, Okresným súdom v Prievidzi v konaniach vedených pod sp. zn. Er 2831/00, Er 2832/00, Er 2833/00, 8 C 213/99, 4 C 266/99, 7 C 200/00, 7 C 261/00, 11 C 308/00 a NC 1748/99 a správcom konkurznej podstaty Ing. E. Č., B., (ďalej len „účastníci konania“).

V návrhu výroku (enunciátu) ústavného súdu uvádzajú navrhovatelia len právo na súdnu a inú právnu ochranu, právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a právo na konanie bez zbytočných prieťahov. V odôvodnení svojho návrhu uvádzajú navrhovatelia aj porušenie ďalších práv okrem práv uvedených v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy, a to čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, čl. 14 a čl. 20 ods. 1.

Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) viazaný návrhom na začatie konania. Uvedenú zákonnú požiadavku treba zvlášť dôsledne uplatňovať vo vzťahu k návrhu výrokovej časti rozhodnutia ústavného súdu, ktorá je v návrhu jasne odlíšená od jeho ostatných častí. Preto ústavný súd môže vysloviť iba porušenie tých základných práv, ktoré navrhovatelia uvádzajú v návrhu výrokovej časti

rozhodnutia (petite návrhu). Uvádzanie iných práv v odôvodnení ich návrhu pokladá ústavný súd za súčasť argumentácie.

V návrhu výroku rozhodnutia ústavného súdu žiadajú navrhovatelia, aby bolo vyslovené len porušenie ich práv v konaní Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 K 319/00. V súvislosti s ostatnými konaniami uvádzanými v návrhu žiadajú navrhovatelia zrušiť jednotlivé rozhodnutia, vyhlásiť za neplatné návrhy na začatie niektorých konaní, prípadne zrušiť exekučné konania. Tieto požiadavky odvodzujú od namietaného porušenia práv v konaní Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 K 319/00.

Porušenie svojich práv vidia navrhovatelia v v tom, že im nebolo umožnené vyjadrovať sa k predloženým návrhom, listinám a ani k priebehu ústneho pojednávania, lebo pojednávanie nebolo vo všetkých štádiách verejné. Listiny, ktoré je súd povinný doručovať všetkým účastníkom konania, im neboli doručené (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Obo 313/2001 z 20. decembra 2001, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní navrhovateľov proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 K 319/00 zo 17. septembra 2001). Nedoručením tohto uznesenia do vlastných rúk im bolo znemožnené vyjadriť sa k jeho obsahu. Neboli predvolaní na viaceré vymenované súdne konania. Namietajú, že nedoručením predvolaní na pojednávania vo viacerých vymenovaných konaniach im bola odopretá možnosť zúčastniť sa ich a znemožnené obrátiť sa na advokáta, a tak využívať právnu pomoc a následne brániť svoje ústavné práva. Namietajú nesprávny postup správcu konkurznej podstaty, ktorý neoprávnene zadržoval ich majetok. Zvlášť uvádzajú, že odňatím možnosti zúčastňovať sa pojednávania im bola odňatá aj možnosť podať opravné prostriedky.

Navrhovatelia polemizujú s výkladom a následnou aplikáciou niektorých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov súdmi, pričom svoje právne názory opierajú aj o niektoré rozhodnutia najvyššieho súdu. Uvádzajú aj to, že o ich námietke zaujatosti sudcu konkurzného súdu z 2. apríla 2002 nebolo rozhodnuté, i to, že 27. júna 2002 boli vyvedení z miestnosti konkurzného súdu. Nemohli sa zúčastniť prieskumného konania.

K námietke porušenia čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 a 3 ústavy

Opísané spôsoby údajného porušenia práv navrhovateľov podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 a 3 ústavy sú také, že navrhovateľ sa mohol domáhať súdnej ochrany dovolaním podľa § 236 a nasl. OSP. Mal teda k dispozícii možnosť súdnej ochrany svojich práv, čo podľa zásady subsidiarity vyjadrenej v čl. 127 ods. 1 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu. Táto možnosť vyplýva zo spôsobov údajného porušenia práv navrhovateľov, čiže zo skutkovej stránky ich návrhu, a nesúvisí s tým, porušenie ktorých práv namietajú.

K námietke porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy

Navrhovatelia tvrdia, že nečinnosťou Krajského súdu v Bratislave po vydaní rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6 Obo 93/01 zo 14. júna 2001 boli spôsobené prietahy v konaní niekoľkých súdov. Krajský súd v Bratislave reagoval na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Obo 93/01 uznesením sp. zn. 9 K 319/00 zo 17. septembra 2001, čiže po 3 mesiacoch. Týmto uznesením rozhodol o merite veci. Trojmesačná doba je vzhľadom na okolnosti tohto prípadu príliš krátka na to, aby ju bolo možné označiť za zbytočný prietah v konaní znamenajúci porušenie práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Navrhovatelia neuvádzajú, ako a kedy, a v ktorých konaniach vymenovaných ďalších súdov došlo k zbytočným prietahom v konaní. Preto je sťažnosť v časti namietajúcej porušenie práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zjavne neopodstatnená.

K čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 14 a čl. 20 ods. 1 ústavy

Navrhovatelia v texte (nie v petite) sťažnosti namietajú aj porušenie čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, čl. 14 a čl. 20 ods. 1 ústavy. V sťažnosti je jasne odlíšený návrh rozhodnutia (petit) od jej ostatných častí. Ústavný súd súc viazaný návrhom môže rozhodovať len o porušení tých práv, vyslovenie porušenia ktorých navrhovateľ požaduje. Tieto práva sú uvedené v návrhu výroku ústavného súdu. Uvádzanie údajných porušení iných práv v ostatných častiach návrhu preto ústavný súd pokladá za súčasť argumentácie

navrhovateľov. To zvlášť platí pre namietané porušenie ustanovení bežných zákonov, a nie ústavy, ktorými sa v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy ústavný súd ani nemôže zaoberať, pokiaľ nemajú ústavný rozmer. V okolnostiach prípadu ústavný súd opätovne nevyzýval navrhovateľov na doplnenie a úpravu sťažnosti, lebo podľa nimi opísaného skutkového stavu mali možnosť súdnej ochrany svojich práv pred všeobecnými súdmi, čo podľa zásady subsidiarity vyjadrenej v čl. 127 ods. 1 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. decembra 2002